

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník V / Číslo 3

březen 2000

Cena 8 Kč

Zdislava opět na internetu:
www.qwert.cz/zdislava

Z OBSAHU:

Křížová cesta
pracovníka v hospici

STRANA 4

Zúčastníte se?
Připravované akce

STRANA 5,7

Rozhovor:
Sestra Stanislava

STRANA 8

Charita: Azylový
dům, povodně

STRANA 10-11

Radio Proglas na
severu Čech

STRANA 13

Padesáté výročí
kněžského svěcení

STRANA 16

Vatikán zaměstnává 4058 osob

Vatikán (KNA): Vatikán v současné době zaměstnává 4 058 pracovníků. Z toho je 1 206 kněží a řeholních osob a 2 852 laiků, z nichž je 453 žen. Z celkového počtu je 771 diecézních kněží, 295 řeholníků a 140 řádových sester. U Svatého stolce s jeho kongregacemi, radami a komisemi je zaměstnáno 2 581 osob. Při radě, která pečuje především o správní záležitosti včetně vatikánských muzeí, je zaměstnáno celkem 1 477 lidí. Zatímco duchovních je v této oblasti pouze 34, u Svatého stolce je jich 1 032, tedy téměř polovina.

Centrum křesťanství na internetu.cz

Praha: Nové křesťanské stránky na českém internetu — ChristNet.cz — zahájily provoz v úterý 29. února 2000. Součástí stránek je internetový rozcestník (odkazy) a vyhledávač podobný např. Seznamu, detailně zaměřený na křesťanství především v České republice, ale i na Slovensku a ve světě. Odkazy budou hodnoceny nezávislou komisí v kategoriích Obsah a Uživatelská příjemnost.

Magazín ChristNet.cz — „Hledáme pravdu“ má být prvním profesionálním českým internetovým magazínem o křesťanství a společnosti. Obsahovat bude následující rubriky: Církev dnes, Křesťanství ve světě, Do hlubin internetu, Partnerské vztahy, Praktická víra, Lidé, Portréty a rozhovory, Křesťanský humor, Kultura a recenze, Překlady světové klasiky, Teologie a my, Církevní dokumenty a Demystifikace. Magazín bude přebírat zpravodajství několika světových křesťanských zpravodajských agentur a bude vycházet každý všední den.

Databázi akcí nabídne Akce ChristNet.cz — „Víme, kde se

co děje“. Obsahem Prohlášení ChristNet.cz — „Víme, co kdo řekl“ budou tiskové zprávy církví a organizací, které mají vztah ke křesťanství.

Jednotlivé části projektu budou spouštěny postupně.

Kontakt: Robert Němec, Vlnařská 5/A1, 603 00 Brno; tel: 0604/788 149; fax: 017/356 56 69; e-mail:

robert_nemec@hotmail.com.

Současný stav na KTF UK

Praha: Poté, co Velký kancléř KTF UK pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk vznesl 28. 2. veto proti zvolení prof. ThDr. Václava Wolfa za kandidáta na funkci děkana Katolické teologické fakulty UK, byl s účinností od 15. března 2000 rektorem UK prof. Ing. Ivanem Wilhelmem, Csc. pověřen výkonem práv a povinností děkana KTF UK prof. ThDr. Jaroslav V. Polc, dosavadní děkan KTF UK. Toto pověření je účinné do jeho odejmutí, nejdéle však do 30. června 2000. Řádné funkční období dosavadního děkana skončilo 14. března.

Biskupové se setkali s rabíny

Praha: Výbor rabínů severní Ameriky přijal 8. 3. v Arcibiskupském paláci kardinál Miloslav Vlk a plzeňský biskup František Radkovský. Rabíni pořádali v Praze ve dnech 7.–8. 3. konferenci, v jejímž rámci se 8. 3. zúčastnili i odhalení vysvětlujících tabulek k hebrejskému textu u sochy Kalvárie na pražském Karlově mostě. Kardinál Vlk vyjádřil svou radost nad setkáním, které je uskutečňováním katolicko-židovského dialogu na české půdě. Prezident rabínské rady v New Yorku Marc Schneier hovořil o mnoha pozitivních vztazích mezi židovskými a katolickými duchovními v USA a v Kanadě.

Popeleční středa byla vybrána jako den aktu smíření úmyslně kvůli jejímu kajicímu charakteru a očekávanému slovu lítosti a smíření papeže Jana Pavla II. o následující neděli.

Dokument o chybách církve v minulosti

Vatikán/VIS: Dlouho očekávaný dokument „Paměť a usmíření: církev a chyby minulosti“ zveřejnil 7. 3. ve Vatikánu kardinál Joseph Ratzinger. Plné znění textu najdou zájemci na internetových stránkách www.vatican.va/phome_en.htm.

Dokument je rozdělen do 6ti kapitol: Jak se dívat dnes na minulost (jak je možné prosit dnes o odpuštění za hříchy spáchané v minulosti někým jiným), Biblické pohledy na odpuštění, Teologické základy, Vztah mezi historickými a teologickými úsudky, Etické příklady (např. rozdělení křesťanů, použití násilí ve službách pravdě, špatné vztahy křesťanů k Židům) a Pastorační a misijní perspektivy k „očistění paměti“.

Přiznání se ke slabostem z minulosti je čestným a odvážným činem, dodává Svatý otec. Bez něj církev nemůže vkročit do 3. tisíciletí.

Prodejna náboženské literatury v Mostě

Lidé z Mostecka již nemusejí konat cesty do diecézních měst, aby zakoupili duchovní literaturu. Od února tohoto roku je ve spolupráci s litoměřickou diecézní prodejnou Jonáš otevřena její pobočka na mostecké faře. Každých čtrnáct dní je zásobena novým zbožím; nyní si mohou věřící vybrat z více než stovky nových i starších titulů. Samozřejmostí je možnost objednat konkrétní knihy podle přání zákazníků. Kromě knížek lze v prodejně zakoupit také svíce a růžence. Pro kněze z okolních farností je v nabídce i mešní víno. Po počátečním zvýšeném zájmu zaznamenáváme již ustálený počet návštěvníků, kteří mohou přicházet nakupovat každou neděli po ranní mši svaté a ve čtvrtek odpoledne. Je dobře, že i přes vyšší cenu novějších knih lidé nemálo kupují náboženské tituly. Věříme, že větší dostupnost knih v Mostě a okolí pomůže lidem v růstu ve víře a přispěje k celkovému oživení farnosti.

Martin Lain, Most

Zdislava — měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Litoměřické biskupství, Dómské náměstí 1, Litoměřice, 412 88; adresa redakce: Římskokatolická farnost Smržovka, Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65

e-mail: michal.podzimek@telecom.cz

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. Mgr. Michal Podzimek.

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Ing. Jan Macek

Jazyková úprava: V. Fišerová

Tiskne: Římskokatolická farnost Jablonec nad Nisou

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Distribuce: redakce — roční předplatné 125 Kč včetně poštovního, při hromadných objednávkách sleva

Registrace: MK ČR 7397

ISSN 1211-3042

Ročník V., číslo 3

Datum vydání: 26. 3. 2000. Uzávěrka příštího čísla: 6. 4. 2000

Cena jednoho čísla: 8 Kč

Vytištěno na recyklovaném papíru s vysokou bělostí Recyprint.

Podávání novinových zásilek bylo povoleno Českou poštou, s.p.

OZSeČ v Ústí nad Labem, č.j. P/1 - 3892/95 ze dne 18.12.1995

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v únoru a březnu

Narozeniny

- 1. 4. Luděk Téra, jáhen — 51 let
- 5. 4. Marian Plonka — 33 let
- 12. 4. Zdeněk Maryška — 68 let
- 19. 4. Ivan Marek Záleha O.Praem. — 29 let
- 20. 4. Josef Matura — 77 let
- 29. 4. Jan Štrumfa — 78 let
- 29. 4. Jaroslav Pekárek, jáhen — 44 let
- 29. 4. Henryk Kuman MS — 42 let

Výročí svěcení

- 1. 4. Josef Hurt — 3 roky
- 8. 4. Jan Bečvář — 50 let
- 8. 4. Jaroslav Čuřík SDB — 50 let
- 8. 4. Mons. Josef Helikar — 50 let
- 8. 4. Eduard Hrbatý SDB — 50 let
- 8. 4. Karel Qualizza — 50 let
- 8. 4. Klement Ruisl — 50 let
- 8. 4. Vladimír Sluka — 50 let
- 23. 4. Mons. Josef Koukl — 50 let
- 24. 4. Jan Pobuda — 1 rok
- 29. 4. Stanisław Bochenek SVD — 27 let

Další poutní místo obdařené jubilejními odpustky

Rozhodnutím litoměřického otce biskupa Josefa Koukla byl jubilejními odpustky obdařen poutní kostel Panny Marie — Královny v Bozkově.

Jubilejní odpustky je možné nyní získat v naší diecézi na těchto místech:

- Katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích
- Bazilika minor Bolestné Matky Boží v Bohosudově
- Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Oseku
- Bazilika minor Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově
- Bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí
- Poutní kostel Panny Marie — Královny v Bozkově

BOZKOV — KRÁLOVNA HOR

Manželství, rodina a Milostivé léto

V letošním prvním čísle České a slovenské psychiatrie je článek Mgr. Chromce a A. Plhákové z Poradny pro manželství ve Vyškově a z katedry psychologie univerzity v Olomouci o spokojenosti mužů a žen v manželství. Na závěr článku autoři konstatují: „*Zjistili jsme, že je statisticky významný rozdíl manželské spokojenosti u věřících manželů ve srovnání s nevěřícími. Zdá se tedy, že náboženské přesvědčení může přispívat k harmonii rodinného soužití... Mnohé náboženské hodnoty jasně deklarují a podporují zodpovědný přístup k rodinnému soužití. Náboženské rituály provázející uzavření manželství zdůrazňují trvalost a posvátnost manželského svazku, převzetí zodpovědnosti za štěstí a spokojenost partnera, věrnost, vytrvalost a ochotu překonávat životní překážky...*“ Potud citát.

Když je tedy kvalita našich manželství potvrzena i statisticky — a v praxi víme, jak je to mnohde daleko za Kristovým ideálem — co je tedy podkladem této spokojenosti? Nemohu přitom zapomenout na dotaz důstojníka StB za totality, který chtěl vědět, čím to je, že ty naše rodiny jsou kvalitnější, i když nemáme možnost propagace našich zásad.

Jsou tedy naše rodiny lepší než ty ostatní, jen protože na ně zapůsobila „propaganda nějakého biblického učení“? To slůvko „lepší“ jsem ochoten uznat pouze ve statistice. **Ve skutečnosti zde musí být podstatný rozdíl mezi manželstvím křesťanů a nevěřících!** (Je nám přitom jasný rozdíl mezi „manželstvím křesťanů“ a „křesťanským manželstvím“?) Buď se manželství vyvinulo náhodně, nebo zákonitě, nebo mutací — anebo je ustanoveno Stvořitelem, který je Láska sama — k jeho obrazu — k obrazu láskyplného života Boží Trojice. Je normální, že každý umělec tvoří ze sebe, podle svého obrazu. To platí o ustanovení manželství a rodiny všeobecně, ale vždyť každého z nás si „Bůh vyvolil už před stvořením světa k dokonalosti...“, jak tvrdí svatý Pavel v listě Efeským. Tady musí být kořen té „lepší“ spokojenosti věřících manželů!

Ale my přece nemáme jen nějaké „lepší“ předpoklady ke spokojenosti! My se snažíme hned od počátku vytvářet něco krásného, kvalitního, uměleckého, opravdu božsky tajemného, protože to tvoříme podle inspirace Ducha svatého a s Jeho vedením po celý život!

A Duch svatý netvoří žádné zmetky nebo něco polovičatého. Když je někde chyba, tak jen na naší straně, když se necháme nakazit světským sobeckým, individualistickým, konzumním smýšlením a opustíme výsadu dětí Božích a vyvolených Božích spolutvůrců.

25. březen je svátek početí! Jaká je to posvátná událost, kde figuruje i zástupce nebes, který tlumočí odvěké Boží přání a čeká na lidský souhlas a na lidskou spolupráci. Církev to oslavuje jako slavnost i v době postní. Platí tato posvátnost jen u toho jediného početí v dějinách? Vždyť i každý z nás byl vyvolen před stvořením světa, čili od věčnosti — už jsme tuto hodnotu promeditovali? Jaký je to rozdíl, když někde dochází k tomuto zázraku — i biologickému — vzniku nového života, nového člověka — a pro nás nového obrazu Božího! Jak by tedy mělo být každé početí v našem manželství obklopeno tou posvátností, tímto kontaktem s věčností, s nebem — a se souhlasem k Božímu plánu!

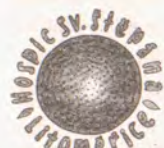
Divíme se tedy, že by k tomuto zázraku vzniku nové jedinečné osobnosti v dějinách mělo dojít v ovzduší rozhovoru se Stvořitelem (čili v modlitbě) a v extázi lásky?! Panna Maria nám něco ze svých pocitů prozrazuje ve chvalo zpěvu „Velebí má duše Hospodina a duch můj jásá...“

Když chceme pomoci zachránit — spasit — tuto zmírající civilizaci (máme přece více zemřelých než narozených) pak k tomu nestačí jen něco „lepšího“. Musí to být něco podstatně jiného, životnějšího, posvátnějšího, Božího! Jen Kristus je spása! Záchrana společnosti musí začít od rodiny. Milostivé léto — Nejsvětější Trojice — rodina jako její obraz — to spolu souvisí.

Evangelizovat nelze jen slovem. Náš příklad musí být prožitý!

P. Ladislav Kubíček

Křížová cesta zdravotníka v hospici

Pane Ježíši, vím moc dobře, že v hospici nepracuji náhodou, ale

žes mě k této službě povolal ty sám. Nezasloužím si takovou velkou výsadu — být ti celé dny tak blízko a bezprostředně se tě dotýkat svými rukama, které přece tolikrát zhřešily. Děkuji ti za důvěru a prosím, odpusť mi všechny ty situace, kdy jsem ji zklamala.

1. Ježíš je odsouzen na smrt

Pane Ježíši, ty víš, jak je to těžké pro obě strany. Pro nemocného, má-li vyslechnout od lékaře „ortel smrti“, i pro mě, když ten ortel musím vyslovit nebo potvrdit. Říct pravdu a nevzít naději není snadné. Zvláště když mám před sebou nešťastníka, který dosud Boží lásku nepoznal a neví, že tys smrt jednou provždy přemohl. Bez Ducha svatého by to nešlo vůbec. On ale vždycky přispěchá na pomoc, když ho člověk prosí. Díky Pane Ježíši.

2. Ježíš na sebe bere kříž

Pane Ježíši, tys svůj kříž přijal dobrovolně. Tak nějak si to zřejmě představuješ i u mě. Denně ale vidím, že většina lidí reaguje jinak. A psychologové nás dokonce učí, že je to tak normální. Nejprve šok, agrese, smlouvání, deprese, někdy rezignace — a když to dobře dopadne, pak teprve ono přijetí kříže. V hospici se snažíme nemocným i jejich blízkým pomoci dopracovat se co nejdříve k onomu „fiat“ („staň se“). Jestli na mě čeká podobný velký kříž, moc ráda bych ho přijala stejně jako ty. Bez řeči a s plným vědomím velikosti a posvátnosti takového úkolu. Jenže se vzpi-

Čelem k opravám kostelů

„Potřebuji opravit kostel, ale chci někoho, kdo to udělá pořádně a tak, abych ze sebe nemusel vyrobit stavebního dělníka a technika.“ Touto větou si postěžoval kněz — přítel na nepřízeň doby, jelikož mu žádný z jeho nepočetných farníků nebyl schopen zajistit opravy kostelních budov. Domnívám se při troše skromnosti, že je to problém většiny nás kněží.

Pro kněze jsou vlastně jen čtyři formy řešení tohoto problému:

A: Sám obléknout montérky a odvážně vykročit střešním vikýřem na šikmou plochu a zachraňovat před vodou, co se dá.

B: Sehnat spoustu peněz a najmout některou předraženou firmu, která pod heslem „Proč se nezahojit, když dnešním cenám většina farářů nerozumí“, rekonstrukci udělá.

C: Neopravovat — ať si nástupce poradí!

D: „Zafixovat to“, snad mě to přežije!?

A přitom zde je ještě pátá možnost: Existují ještě firmy, o kterých nevíme, a které udělají práci konečně bez starostí.

Rád bych vám jednu z těchto firem dnes představil. Zaslouží si právem reklamu, protože před její činností nejsou jen sliby a reklamní letáky, ale minulost již šestnácti kompletně nebo částečně opravených kostelů:

Firma ART. JAM
Jaroslav Patočka

Firma zajišťuje za výhodných finančních podmínek profesionální rekonstrukce, včetně obstarání lešení, likvidace suti, zajištění odborných profesí (např. restaurátorů — i nejvyšší kvalifikace), vitráže... Ve slově „kompletní“ se v tomto případě skutečně skrývá slovní obrat „na klíč“.

Že nejde o nějaký reklamní trik ve smyslu výše uvedené varianty „B“, vám mohou potvrdit duchovní správci farností Liberec-Rochlice, Liberec-Ruprechtice (kompletní rekonstrukce kostela „U Obrázku“), Frýdlant (kompletní rekonstrukce 1999), Jablonec nad Nisou (výmalba kostela). Starší zakázky: Harrachov, Rokytnice...

Firma ART.JAM pracuje na jednotlivých zakázkách formou jakéhosi sdružení řemeslníků, které z celé republiky zajišťuje kmenový tým firmy sídlící v Liberci pod vedením pana Jaroslava Patočky. Případné dotazy a nabídky k opravám nebo konkursním řízením směřujte na adresu:

Jaroslav Patočka
Primátorská 557/12; 460 14 Liberec
tel: 048/5121247; mobil: 0604 542448
E-mail: patocka@volny.cz

Věřím, že tento příspěvek přinese řešení nejednomu farnímu obvodu naší diecéze, kde není prostor na plýtvání penězi a kněžskými silami.

P. Michal Podzimek

Dalšího kněze naší diecéze jsme doprovodili ke hrobu

Dne 27. února zemřel P. Stanislav Havlas, narozený 23. srpna 1920 v Žitovlicích u Rožďalovic, na kněze vysvěcený 24. června 1945 v Praze. Odešel po kněžské službě na řadě míst diecéze. Po internaci v želivském klášteře prošel vězením i různými zaměstnáními, když nedostal státní souhlas k působení v duchovní správě. Od roku 1980 pak už vykonával duchovní službu v řeholních sestřích soustředěných v Jiřetíně pod Jedlovou, a to až do konce svého života. Zde v Jiřetíně

také odpočívá od soboty 4. března na místním hřbitově. Mezi těmi, kdo ho na posled-

ní cestě doprovázeli po mši svaté v kostele Nejsvětější Trojice, kde hlavním celebrantem byl litoměřický biskup Msgr

Josef Koukl spolu s asi pětadvaceti kněžími, byl i varhaník poutního kostela Královny hor v Bozkově u Semil. Zřejmě zastupoval bozkovského faráře, už před léty zemřelého Josefa Hofmanna. Tihle dva, Havlas a Hofmann byli přátelé. Havlas napsal právě čtyři roky před svým úmrtím pro bozkovský sborník o svém příteli, jak obdivoval jeho víru, která vyzářovala z jeho způsobu sloužení mše svaté a z přesvědčivosti jeho promluv a kázání.

Josef Helikar

Misijní koláč

Milí přátelé,
srdečně vás všechny zdravíme z centra Papežského misijního díla. Stejně jako vloni vyhlašujeme na postní dobu akci „Misijní koláč“.

Každý z vás může napéci koláče (velikost, náplň, provedení i nápady všeho druhu) a o 4. neděli postní (Laetare), tj. 2. 4. 2000, je po bohoslužbách nebo při různých společných akcích s dětmi za dobrovolný finanční příspěvek nabízet.

Vybrané peníze, které podpoří projekty pro chudé děti v Africe, zasílejte, prosíme, do pátku 7. 4. 2000.

Číslo účtu: 5304779052/2700, variabilní symbol 11, peněžní ústav CABV Praha 1, název účtu: Česká biskupská konference, Papežské misijní dílo, Thákurova 3, 160 00 Praha 6

Celé akce se mohou zúčastnit děti spolu s dospělými. Každý podle svých možností může buď zmíněné koláče napéci, nebo přispět libovolnou finanční částkou, když si již upečený koláč koupí.

Součástí této akce je i soutěž:

1. Vystříhnete soutěžní kousek misijního koláče
2. Vypíšete
3. Zašlete do pátku 7. 4. 2000 na adresu: Papežské misijní dílo, nám. Míru 287, 543 01 Vrchlabí
4. Na obálku připešíte heslo „Misijní koláč“

Věříme, že i jediný koláč může mít velkou cenu lásky a přinést radost těm, kteří si ho sami upéci nemohou. Děkujeme všem dobrým lidem za spolupráci a vyprošujeme požehnané prožití svatopostní doby.

Za Papežské misijní dílo
P. Jiří Šlégr, národní reditel PMD

Znovu připomínáme!

1. dubna od 9 hodin bude v Litoměřicích v teologickém konviktu v Komenského ulici hovořit k manželům známý kněz

Vojtěch Kodet

Přijďte se povzbudit a načerpat novou sílu pro život v manželství a v rodině.
Těšíme se na společenství s vámi se všemi!

Mladoboleslavská římskokatolická farnost dává na vědomí plánované zájezdy na různá poutní místa v roce 2000

29. dubna: Bohosudov — Velký Osek — Mariánské Radčice
přihlášky do 30. března, cena 210 Kč
27. května: Jablonné v Podještědí
přihlášky do 28. dubna, cena 140 Kč
3. a 4. června: Dvoudenní zájezd Velehrad — Svatý Hostýn
přihlášky do 1. května, cena 580 Kč
24. června: Filipov — Rumburk — Jiřetín p. J.
přihlášky do 20. května, cena 200 Kč
22. července: Hejnice — Lázně Libverda — zámek Frýdlant
přihlášky do 20. června, cena 200 Kč
19. srpna: Smržovka — Albrechtice — Mariánská Hora
(poutní mše svatá a procesí)
přihlášky do 20. července, cena 150 Kč
23. září: Bozkov u Semil — Železný Brod
přihlášky do 20. srpna, cena 150 Kč

Přihlášky u paní Ludmily Knesplové, zájemci z cizích farností u P. Václava Hloucha, Kateřiny Militké 58/10, 293 01 Mladá Boleslav

Jízdné se skládá zároveň s přihláškou.

rám, i když jde o daleko menší kříž. Odpusť, Pane Ježíši a dej mi prosím sílu ke všemu, co ode mě chceš.

3. Ježíš padá poprvé pod křížem

Pane Ježíši, i naši pacienti padají pod křížem. A někteří se za to stydí. Zvláště lidé, kteří ještě nedávno cosi znamenali. Mnohým z nich více než litování pomáhá tvůj příklad. Horší je to ovšem s těmi, kteří tě dosud nepoznali. Jak jen jim to sdělit? Pomoz jim prosím, ať si nezoufají, ať neuvažují o eutanázii nebo sebevraždě a mají odvahu jít dál. Ať na své vlastní křížové cestě potkají, rozpoznají, a svobodně přijmou tebe.

4. Ježíš potkává svou Matku

Pane Ježíši, vím od našich pacientů, že bolest milované osoby může člověka bolet víc než jeho vlastní bolest. Jak asi muselo být tobě, když jsi nemohl bolest své Matky zmírnit. Ty, který jsi nedávno uzdravoval nemocné a křísil mrtvé. Ve snaze vyhnout se takovému druhu utrpení někdy naši nemocní svým blízkým tají pravý stav věcí. A rodina nemocnému lže a myslí si, že pro něj dělá to nejlepší. Říkají tomu milosrdná lež. Jak mohou najít Pravdu s velkým „P“, když se topí ve lži a nestojí ani o pravdu s malým „p“? Bylo by pohodlné nehasit, co mě nepálí. Jenže mě to pálí. Než ale lidi pochopí, že to s nimi myslím dobře, bývá to složité. S tebou však na to nejsem sama. Díky Pane Ježíši.

5. Šimon pomáhá Ježíši nést kříž

Pane Ježíši, Šimonova pomoc pro tebe jistě znamenala aspoň trochu úlevu. Nebyla jsem u toho a nevím, zda a jak moc se vzpouzel, ale to taky není moje věc. Důležité je, abych se takovým přležitostem nevyhýbala já. Abych je viděla a nečekala, až mě někdo bude prosit, nebo nutit. Abych vždycky

v nemocném viděla tebe a přispěchala na pomoc s radostí a ne s kyselou tváří. Aby ho moje pomoc nepokořovala. Aby neměl pocit, že obtěžuje. Kdyby mi v tom někdy bránila třeba únava, připomeň se mi, Pane.

6. Veronika podává Ježíši roušku

Pane Ježíši, paliativní (úlevnou) medicínu, o kterou se snažíme v hospici, možná někdo pokládá ve srovnání s tzv. vítěznou medicínou za něco méněcenného. Já si to nemyslím a ty určitě taky ne. Naše předchůdkyně Veronika ti podala roušku („pallium“). Dnešní „pallium“ má podobu vysoce účinných léků proti bolesti, šikovných pomůcek pro nemocné — a my je máme k dispozici. A máme ruce a můžeme pohladit. Máme úsměv a můžeme povzbudit a potěšit. Díky, Pane Ježíši, že máme našim nemocným co nabídnout.

7. Ježíš padá podruhé pod křížem

Pane Ježíši, kříž, který jsi nesl za nás, tě podruhé svou vahou srazil k zemi. Pomoz prosím příbuzným našich pacientů, kteří pod tíhou kříže padají. Dej sílu pozůstalým po našich zemřelých pacientech, neopouštěj je, i když se někdy rouhají a vinu za bolest a smrt svalují na tebe. Je to tím, že tě dosud nepoznali a nepřijali. Možná za to můžeme i my, kteří se k tobě slovy hlásíme, ale svými skutky tě zrazujeme, a tím druhé pohoršujeme. Odpusť nám to Pane Ježíši.

8. Ježíš mluví k plačícím ženám

Pane Ježíši, s plačícími ženami se setkáváme denně i my. Právem od nás očekávají slova útěchy a lásku. To je ale něco jiného než nezávazné sladké fráze. V dnešním světě, tolik podobném Sodomě a Gomoře není možné se vším souhlasit a všechno chválit. Někdy je souvislost mezi hříchem a utrpe-

RUČNĚ PSANÁ BIBLE v jubilejním roce 2000

Vážení přátelé, bratři a sestry, na prahu nového tisíciletí přichází Česká biblická společnost se zajímavým projektem ručně opísané Bible, ke kterému se můžete připojit i Vy.
Cíle projektu:

1. *Vzbudit zájem veřejnosti o Bibli, o její obsah a zvěst, upozornit na její aktuálnost i pro dnešní dobu.*
2. *V jubilejním roce 2000 dát křesťanům ze všech církví možnost spojit se v akci, která bude *projevem touhy po jednotě* církve Kristovy v naší zemi. Současně v malém prožít, jak se Bible v dávných dobách, před vynálezem knihtisku, opisovala ručně. Může to být radostná a zajímavá zkušenost pro každého pisatele.*
3. *Každému, kdo bude opisovat, dát příležitost podle možností finančně přispět na stavbu *Domu Bible* v Praze. Bude to dům, který bude sloužit všem církvím i zájemcům o Bibli z široké veřejnosti.*

Text Bible v českém ekumenickém překladu bude opisován na samostatné archy na mnoha místech naší republiky. Tyto archy budou následně svázané do šesti svazků (podle členění Kralické šestidílkky) a budou vystaveny v novém Domu Bible. Každý z pisatelů na zvláštní archy napíše své jméno a adresu. Z těchto seznamů se vytvoří sedmý svazek.

Vlastní psaní bude probíhat ve všech místech, kde místní křesťané ve spolupráci s námi opisování zorganizují. Tato akce se může stát povzbudivou zkušeností pro všechny křesťany a současně evangelizační příležitostí pro oslovení obyvatel ve vaší farnosti.

Všem zúčastněným společenstvím *zdarma poskytneme potřebné materiály* — archy na opisování biblického textu a na seznamy pisatelů, plakáty, upomínkové záložky i podrobné instrukce pro organizátory.

Kontakt:

Česká biblická společnost, Thákurova 3, 160 00 Praha 6; telefon: 02/20181387, fax: 02/24315723; E-mail: cbs@biblenet.cz; www.biblenet.cz

Kampaň „30 dní pro občanský sektor“

1. března skončil již 3. ročník informační a vzdělávací kampaně „30 dní pro občanský sektor“. Jejím cílem je poskytnout veřejnosti základní informace o aktivitách neziskových organizací. Letošním tématem bylo Občan a jeho osobní angažmá, Komunitní život a neziskové organizace, Evropská unie — otevřené možnosti a perspektivy pro občanské iniciativy.

Celoměsíční intenzivní reklama „Každý z nás může něco nabídnout“ zve všechny k účasti v neziskovém sektoru, v jeho oblastech: lidská práva, kultura, životní prostředí, vzdělávání, charita, zdraví, památky. Kampaň „30 dní“ má stále větší ohlas. Každoročně roste počet článků a úspěšných projektů, setkání. Potěšujícím faktem je rostoucí spolupráce veřejné správy s neziskovým sektorem.

Neziskové organizace v obcích a městech často najdou k sobě navzájem cestu, protože vědí, že věci se mohou změnit společnou prací a že sám nikdo moc neudělá. Na okresní úrovni se snaží vytvářet prostor pro setkávání neziskových organizací pracovníci knihoven. Tam je možno též sehnat informace o neziskových organizacích daného okresu.

II. regionální konference nevládních neziskových organizací Ústeckého a Karlovarského kraje (NUTS 2 Severozápad) se uskutečnila 4. března v aule pedagogické fakulty v Ústí nad Labem. Organizátoři ji spojili se seminářem, který byl věnován strategii rozvoje regionu NUTS II — severozápad ČR, informacím o předstruktu-

rálních a strukturálních fondech EU a využití fondů PHARE CBC, SAPARD, ISPA.

Celá událost ukázala důležitost nestátního neziskového sektoru. Bez nadsázky lze říci, že tato oblast je jedním z důležitých znamení času pro církev. Je krásné vidět tolik lidí, kteří se angažují v oblasti sociální, kulturní, výchovné atd. Dokáží nabídnout část svého času a energie pro své bližní. Spolupráce je také optimistickým znamením naděje pro budoucnost naší země.

Nikoliv nedůležitou otázkou je možnost získávání finančních prostředků ať již ze státní, soukromé nebo mezinárodní pokladny. Říká se, že peníze nejsou nejdůležitější, ale bez nich to také nejde. Je řada lidí, která by ráda něco dobrého udělala, ale často neví, jak na to a jak sehnat prostředky. Spolupráce a solidní komunikace uvnitř neziskového sektoru je snahou nabídnout všem dostatek informací.

P. Josef Hurt

23. února proběhl v Domě kultury v Litoměřicích v rámci kampaně „30 dní pro občanský sektor“ společný **Jarmark neziskových organizací**. Jejich zájem o tuto prezentaci byl letos opravdu velký. Jako už v minulém roce se zde představily neziskové organizace z blízkého okolí jako např. Junák, Diakonie Litoměřice, DCH a FCH Litoměřice, FCH Roudnice n. L., sdružení ekologické výchovy Sever, zrakově postižení, Červený kříž a mnohé další.

Zprávy Charity

Přijďte do Pasek

Co je doba postní, je pro mnoho lidí dnes záhadou. Někdě ještě pamatuje půst na Popelčín středu nebo na Velký pátek — a to je vše.

Svatováclavský sbor v Pasekách nad Jizerou se snaží již několik let na dobu postní jako přípravu na Vzkříšení upozornit zpíváním na první neděli postní.

Velký pátek pak připadá na 21. dubna. V 19 hodin v potměném kostele sv. Václava v Pasekách zazní málo známé Pašije sv. Marka od italského skladatele M. G. Perandy, který působil v 17. století na saském dvoře v Drážďanech.

K oslavě Zmrtvýchvstání Páně v neděli 23. dubna v 15 hodin zazní při mši svaté velkolepé Alleluja amerického skladatele 20. století Randalla Thopsona a Mše F dur pro sbor, varhany a orchestr Zdeňka Fibicha.

Zveme vás srdečně, přijďte s námi do Pasek oslatit vzkříšení našeho Pána! A také zjistit, jak pokročila oprava našeho kostela.

Svatováclavský sbor
v Pasekách nad Jizerou

XXI. diecézní setkání mládeže

"Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi."
(Jan 1, 14)

Litoměřice, kino Máj

15. dubna, 19. 2000

*Svoboda, ke které nás osvobodil Kristus
Jak najít sám sebe v dnešní společnosti?*

Na téma svobody a globalizace bude hovořit host P. Jenda Balík — ředitel Arcidiecézního centra pro mládež v Praze a tiskový mluvčí Sekce pro mládež České biskupské konference

Začátek setkání je v 9 hodin. Mše svatá bude končit přibližně v 15.45. Následuje putování s křížem a jeho vztýčení. Návrat do Litoměřic se odhaduje na 20. hodinu.

Přespání pro zájemce je zajištěno zdarma z pátku na sobotu i ze soboty na neděli. Je si zapotřebí vzít spacák a karimatku.

Doporučený, avšak dobrovolný příspěvek na setkání je 30 Kč (minimální náklady na osobu). Jízdenky prosím opět nevyhazujte, ale odevzdejte na recepci.

ním až příliš zřejmá. My tu ale nejsme proto, abychom soudili, nýbrž sloužili a milovali. Pak si je, jak říkala Matka Tereza, budeš obracet ty sám, Pane. Naše moralizování by to mohlo jen pokazit. Pane Ježíši, odpusť nám nedostatek lásky.

9. Ježíš padá pod křížem potřetí

Pane Ježíši, ty víš, že pod křížem nepadají jen naši pacienti a jejich blízcí, ale i já. Někdy je to zřejmě zkouška od tebe, zkoušíš moji věrnost. Někdy si ale za to můžu sama. Třeba nedodržením řádu. Moc práce, málo spánku, odpočinku a taky modlitby. Když je jasná příčina, snadno se najde lék. Většinou zabere rychle a já mohu znovu vstát a jít dál. I když slibuji, že už to víckrát neudělám, zase se mi to stane. Taková nepoučitelnost by se člověku mohla vymstít. Třeba na zdraví. Díky, Pane Ježíši, že máš se mnou trpělivost.

10. Ježíš zbaven šatu

Pane Ježíši, ani ty šaty ti nenechali. Oni. Ti zlí. Tak nějak by se mi to chtělo říci. Mám-li být poctivá, musím si přiznat na tom i svůj podíl. Ty mi ale nabízíš příležitost to aspoň zčásti vynahradiť — úctou k tělu svých pacientů. Tolik se v tom chybuje. Tolik zbytečného utrpení. Ošetřovatelství není řemeslo, ale umění. Ovšem umění — to už je sféra Ducha svatého. Dotknout se těla druhého člověka více, než je vhodné, je chyba. Dotknout se ho méně, nepohládit, neobjmout — taky chyba. Ale s tvou pomocí je vždycky možné správnou míru najít. Díky, Pane Ježíši.

11. Ježíše přibíjejí na kříž

Pane Ježíši, takové hrozné hřeby. A do tak citlivého místa. A bez anestezie. Za nás a pro nás. A nejde to vzít zpátky. Tím větší díky za možnost mírnit bolesti našich pacientů. Díky za

Pouť smíření v Hejnicích

5.–7. května 2000

Pouť smíření je pořádána při příležitosti:

1. Slavnosti Panny Marie Prostřednice všech milostí
 2. Oslav Velkého jubilea 2000
 3. Ukončení II. světové války
 4. Stoletého výročí postavení železnice do Hejnic (mezinárodního poutního místa)
- tyto dny budou po trati Zittau — Görlitz — Frýdlant — Hejnice jezdit historické vlaky

Program:

- Pátek 5. 5. Mše svatá v 16 hodin
Sobota 6. 5. Mše svatá v 10.30 (arcibiskup K. Otčenášek)
Neděle 7. 5. Mše svatá v 9 hodin

Doprovodný program

- Sobota 6. 5. setkání s významnými osobnostmi Euroregionu z Polska, Německa i Čech pořádané křesťanskými demokraty

Pro děti je za odměnu připravena bohatá nabídka kolotočů a pamlsků

všechny ty moderní prostředky, které máme k dispozici. To dřív nebylo. Možná ale bylo mezi lidmi více lásky. Naplň nás proto svou láskou, ať ji můžeme rozdávat dál. Ke každé tabletce, ke každé injekci taky trochu tvé lásky. Ať z nás nejsou jen odborníci, jen rutiněři, ale především tvoji služebníci, tvoje královské kněžstvo. Díky, Pane Ježíši.

12. Ježíš na kříži umírá

Pane Ježíši, díky, že smím tak často stát pod tvým křížem, spolu s tvou Matkou a malým hloučkem věrných. Kdykoliv doprovázíme umírajícího pacienta, nějak intenzivněji si uvědomuji tvoji přítomnost. Někdy se nám podaří pro nemocného udělat více, jindy méně. Nakonec to je ale vždycky stejné. Bez tvé oběti na kříži, bez tvého milosrdenství bychom byli ztraceni. Všichni. Ale tys na kříži zemřel „za nás a za všechny“. Kdykoliv ta slova slyším při mši svaté, zaplaví mě vděčností a nadějí. Díky, že mohu žít z této naděje.

13. Ježíšovo tělo snímámo z kříže

Pane Ježíši, s každým našim zemřelým pacientem si znovu připomínáme tu chvíli, kdy několik přátel snalo tvé tělo z kříže a položilo ho do klína tvé Matce. Je to veliký dar, že jsme se dožili doby, kdy nám už do naší práce nikdo nemluví. Že máme hospic, ve kterém se můžeme s každým zemřelým důstojně a křesťansky rozloučit. Obléknout ho, beze strachu ze sankcí se u něho pomodlit a třeba i zazpívat. Vydávat svědectví víry a předávat pozůstalým naději. Díky Pane Ježíši, že nám k tomu dáváš sílu.

14. Ježíšovo tělo uloženo do hrobu

Pane Ježíši, nebýt Josefa z Arimatie, tak neměli tvé tělo ani kam pochovat. Je o něm psáno, že byl tvým učedníkem, ale ze strachu před Židy učedníkem

Sestry v Brtníkách — současnost

V předminulém čísle jsme vás seznámili s obtížnou životní cestou kongregace misijních sester Služebnic Ducha svatého v Brtníkách od samého počátku jejich založení. Na jejich současnou činnost v severních Čechách jsem se zeptala matky představené Stanislavy.

Mohla byste nám, prosím, říct něco o vaší práci v nejsevernějším koutu litoměřické diecéze?

Jsme zde již přes 26 let s menšími přestávkami, jako byl například náš přesun do Horní Poustevny a pak zpět na Slovensko. Naší prací zde na severu je především výpomoc v pastorační činnosti v místech, kde je nedostatek kněží, vyučování náboženství a pomoc v ústavu pro mentálně postižené. V současné době jsme zde bohužel jen tři, a tak každá z nás má svou práci. Já pracuji v ústavu jako vychovatelka, druhá sestra vyučuje náboženství v Mikulášovicích, Vilémově a Šluknově a naše nejstarší sestra se věnuje seniorům.

Jaká je vaše práce v ústavu?

Mám výchovnou skupinku. Pracuji s dětmi každý den, po celý rok. V zimě se především věnujeme ručním pracím, učíme je vyšívát, plést nebo vařit. V létě se pak věnujeme pěstování zeleniny na zahradě. Všechno však záleží především na jejich schopnostech. Ale největší radost dětem dělají karnevaly a besídky, kdy hrajeme plno her.

V podstatě s nimi prožívám každý den s jejich starostmi i radostmi. Donedávna děti chodily i na nedělní mši svatou, ale bohužel ji zde máme nepravidelně, a tak i návštěvy děti kaple pomalu mizí.

Chodíte do zaměstnání v hábitu?

Ano. Před převratem jsme ještě jako mladé chodily do práce v civilu, jen naše starší sestry chodily v hábitech. Dnes ale chodíme do práce v hábitech všechny.

Provázejí vás osudy těch dětí i v době, kdy s nimi nejste?

Samozřejmě. Myslím si, že tyto děti jsou řazeny v naší společnosti na jedno z nejposlednějších míst a mnozí se těch dětí dokonce i bojí. Ale když v těchto dětech naleznete Krista, je pak úžasné je poznávat. I pro mě bylo velmi těžké zvyknout si na jejich způsob vyjádření díky, toho, že vás mají rádi nebo že jim něco chybí, a bohužel i na jejich agresivitu. Ale měli bychom si uvědomit, že komu bylo dáno mnohem víc než třeba těmto dětem, od něho bude také mnohem více požadováno.

Znáte se s rodiči dětí z ústavu? Jak přijímají nemoc svých dětí?

Ano, některé znám. Právě včera tu byl jeden tatínek... Někteří rodiče se ke svým dětem vůbec nehlásí, jiní je zase často navštěvují. Mně samotné je ale velmi líto, že je nevidí vyrůstat, že to mnohdy ani nechtějí. Nesnaží se pochopit jejich svět, ve kterém jim rodiče bezpodmínečně chybí. A proto mi také děti často říkají: „Maminko...“

Florbal 2000 BGB

V Biskupském gymnáziu v Bohosudově se o víkend 3.–4. března 2000 strhl boj o putovní pohár BGB ve florbalu.

Když mě v polovině ledna oslovil jeden student, že by si parta kluků ráda zahrála v tělocvičně florbal, zeptal jsem se ho, co to je. Po té, co se mi dostalo odpovědi, že florbal je vlastně pozemní hokej s míčkem a bez ledu, prohlásil jsem se zase o něco moudřejším. Domluvili jsme se, že vyrobí-

me plakátek, akci vyhlásíme školním rozhlasem a pak už jen budeme čekat, kolik se přihlásí lidí. K našemu velkému překvapení měla naše reklamní kampaň nečekaný úspěch. Přihlásilo se 70 hráčů, mezi nimiž byli nejen studenti, ale také jejich sourozenci či kamarádi, dále profesori a dokonce i pan školník.

Začali jsme v pátek večer společnou večeří a od 19 hodin se začaly odehrávat první

zápasy. Páteční část jsme zakončili těsně před půlnocí. Sobota pokračovala v podobném duchu. Snídaně, zápasy, oběd, zápasy a konečně v 19 hodin závěr a vyhlášení výsledků. Hlavním rozhodčím byl tatínek jednoho studenta, který je vojákem z povolání. Jeho výkon byl skutečně úctyhodný, protože všech čtrnáct hodin zápasů odpískal s malou přestávkou na oběd sám. V sobotu večer prohlásil: „Jsou to takové malé manévry.“

Během soboty nás také navštívila paní ředitelka a málem

Sestry umějí svěřené děti všemožně bavit — a baví se s nimi

Vraťme se ale k vám. Při cestě do Brtníků jsem si mnohokrát nevěděla rady, a tak jsem se ptala kolemjdoucích, kudy se k vám dostanu. Pokaždé se mi ale dostávalo stejné odpovědi: „Jó, naše sestřičky, to jste měla říct hned...“ Myslíte si, že si vás lidé v Brtníkách váží?

Myslím si, že ano, protože za tu dobu jsem se ještě nesetkala přímo s nějakou otevřenou nenávisť. Snažíme se totiž oslovovat nejen věřící lidi, ale i nevěřící. Třeba právě na setkání důchodců zveme všechny starší z Brtníků a okolí, kteří se rádi podělí se svými zkušenostmi a vyslechnou si i druhé, aniž by byli věřící. Vzpomínám si, že když jsem začala pracovat v ústavu, nesplnila jsem asi mylné představy svých spolupracovnic, protože jednou řekly: „Vždyť ona je normální ženská...“

Musím ale říci, že je tu naše práce opravdu misijní prací. Mnohdy bychom si přály tolik toho změnit. Ale všechno je Boží milost, bez které bychom nic nedokázaly a naše počínání by bylo marné. Děkujeme proto Pánu za každou možnost rozdávat Kristovu lásku a učit druhé hledat Pána.

Stýská se vám po domově?

byla zařazena do soutěže, protože profesorské družstvo musel opustit jeden hráč.

Putovní pohár nakonec získali Martin Špulák, Ondřej Pospíšil, Milan Faistl, Lukáš Effenberger a Jan Puhlovský. Věřím, že se při dalším turnaji, který plánujeme na podzim, pokusí titul obhájit. Ale jednoduché to mít nebudou, my ostatní totiž začínáme intenzivně trénovat. Naše velké poděkování patří andělům strážným, protože jsme turnaj zvládli bez vážnějšího úrazu.

P. Rudolf Repka, Bohosudov

Už ani ne. Ještě když jsem byla mladá, snad. Ale rodinu v Kristu mám tady. Myslím si však, že každý člověk potřebuje někoho, komu by se mohl svěřit se svými trápeními nebo radostmi, proto jsem ráda, že pocházím z početné rodiny a mám stále někoho, kdo na mě myslí. Každý potřebuje totiž vědět, že ho někdo má rád, cítit jistotu a bezpečí jako v Kristově náručí. Mít přitele je totiž vzácná perla.

Děkuji za rozhovor.

Ptala se Michaela Pavlů

Salesiánský klub mládeže Teplice pořádá letní tábory („chaloupky“) pro chlapce i děvčata

Chaloupka pro chlapce ve věku 12–15 let bude od 17. do 29. července 2000 v Brtníkách. Pro děvčata bude od 5. do 13. srpna někde v Severních Čechách — přesné místo zatím není jisté. Chlapce i děvčata ve věku od 16 do 20 let (i starší), kteří se nebojí větru a deště, zveme na prázdniny od 14. do 26. srpna 2000. Předběžnou cenu všech chaloupek předpokládáme cca 70–100 Kč/den v závislosti na výši státní dotace.

Počet míst je omezený.

O přihlášku je možno požádat na adrese:

Salesiánský klub mládeže, Rovná 277, 415 01 Teplice

tel: 0417/47212 odpoledne i na dalších teplických kontaktech.

Vyplněnou přihlášku je nutné vrátit nejpozději do 30. dubna

P. Ladislav Nádvořník SDB

tajným. Takových je mezi našimi pacienty taky dost. Báli se minulého režimu, teď se opět ostýchají k tobě přihlásit. Možná jsme je dost vřele nepozvali a nepřijali mezi sebe. Odpusť, Pane Ježíši.

15. Zmrtvýchvstání

Pane Ježíši, z tvého zmrtvýchvstání čerpám sílu ke své práci. Jinak bych to asi nemohla dělat. Někdy tomu vůbec nerozumím. Třeba když musí zemřít mladý člověk, táta malých dětí. Ty ale od nás nežádáš, abychom všemu rozuměli, všechno věděli. Ty od nás žádáš víru. Věřím, že jsi třetího dne vstal z mrtvých a vstoupil na nebesa. Nepochybují o tom, že nám tam chystáš místo, jak jsi přislíbil. Chci to i nadále říkat našim nemocným a dělit se s nimi o největší dar, který od tebe mám. O dar víry. Děkuji ti za něj, Pane Ježíši.

Pane Ježíši, věřím, že Boží milosrdenství je nekonečné. Svěřuji mu všechny naše nemocné i všechny naše zemřelé, jejich blízké, i svoje spolupracovníky. Díky, žes nás svou smrtí na kříži vykoupil a že ti můžeme sloužit v našich bližních beze strachu ze smrti a v naději na život věčný. Amen.

Výzva

Zkušenosti z hospiců ukazují, že by se mnozí lidé rádi modlili, ale nevědí jak. Možná by je mohla inspirovat právě vaše křížová cesta. Nemocní by mohli sestavit **křížovou cestu pro nemocné**, jejich blízcí **křížovou cestu pro příbuzné těžce nemocných** a ti kdo ztratili milovaného člověka, **křížovou cestu pro pozůstalé**. Nikdo se nemusí bát, známkovat se to nebude a určitě to někomu poslouží. Máte na to celou postní dobu. Pište na adresu: Sdružení pro založení a podporu hospice Litoměřice, Stránského 1313/32, 412 01 Litoměřice.

Marie Svatošová

Omluva redakce:

V minulém čísle byl uveřejněn rozhovor s ředitelkou Diecézní charity Litoměřice paní Růženu Kavkovou, ve kterém byl omylem uveden titul Mgr. a bylo zkomo- leno její příjmení. Redakce se paní ředi- telce omlouvá.

Celodiecézní setkání vedoucích a ředitelů

...farních a oblastních charit se konalo v úterý 14. března v sídle Diecézní charity Litoměřice na Dómském náměstí. Stěžej- ními body programu byly kromě mše sva- té informace o uprchlické problematice v diecézi, přednáška na téma *Získávání fi- načních prostředků pro činnost Charit a informace jednotlivých FCH a OCH o je- jich činnosti.*

Podle Zpráv Charity

FCH Litoměřice bude provozovat pečovatelskou službu

Farní charita Litoměřice, která se zúčast- nila výběrového řízení na poskytovatele pečovatelské služby ve městě, byla na zá- kladě rozhodnutí Městské rady v Litomě- řicích vybrána jako budoucí provozovatel této služby. FCH přebírá tuto službu k 1. dubnu 2000.

Dětská klubovna v Bělé pod Bezdězem

V rámci projektu FCH Česká Lípa **Ra- dost dětem** byla započata koncem měsíce ledna činnost dětské klubovny v azylovém zařízení pro uprchlíky Bělá pod Bezdě- zem. Schůzky probíhají pravidelně jednou týdně ve středu od 13.30 do 15.30 hodin. Tuto místnost si děti vyzdobily svými vý- robky, které jsou rozvěšeny po stěnách a dokonale vytvářejí příjemné dětské útočiš- tě.

Naší snahou je touto cestou pomoci ro- dinám uprchlíků v jejich svízelné situaci. Rádi bychom přispěli ke zlepšení a uvol- nění stresujícího prostředí, ve kterém tito lidé musí trávit měsíce i léta života. Sou- časně chceme navázat pravidelný a dlou- hodobý kontakt s dětmi v uprchlickém tá- boře, umožnit jim účelně využít volný čas v průběhu týdne, víkendů i prázdninách. Zábavu spojit s laskavým přístupem a smě- řováním k správným hodnotám života.

Eva Ortová, vedoucí FCH Česká Lípa

V Ústí nad Labem mají azylový dům

Ocitnout se ze dne na den bez střechy nad hlavou může prakticky kdokoli. Od začátku února už takový zoufalec nebude muset pro přežití noci hledat lavičku v závěťř parku nebo zateplený kanál.

Litoměřický biskup Josef Koukl v úterý 7. března během slavnostního otevře- ní požehnal Azylový dům Samaritán pro bezdomov- ce, který v severočeském Ústí nad Labem nedávno otevřela Oblastní charita. Vedení azylového domu ovšem nečekalo na jeho vy- svěcení, ale otevřelo jej ješ- tě v zimě, kdy je potřeba přístřeší nejnaléhavější.

Starší dům ve Štefániko- vě ulici 1 v ústecké vilové čtvrti Klíše patří městu, které objekt za symbolický nájem poskytlo ústecké Ob- lastní charitě. Ta zde počátkem letošního února otevřela noclehárnu s dvaceti místy pro muže bezdomovce.

„Za jednu noc u nás klient zaplatí dva- cet korun,“ říká vedoucí Oblastní charity Ústí nad Labem a současně i vedoucí azy- lového domu Jan Rosenauer. Dům má za- tím dva stálé zaměstnance a několik dob- rovolníků.

Azylový dům poskytuje přechodné úto- čiště dospělým, kteří se ocitli v přechodné

sociální tísní. Může jít o lidi, kteří ztratili podnikovou ubytovnu, přišli o podnájem, jsou propuštěni z vězení nebo z psychiat- rické léčebny. Jan Rosenauer poznamenal, že neodmítnou žádného nocležníka, pokud ovšem nebude podnapilý, pod vlivem drog nebo agresivní.

„Sousedé nás přijeli celkem pozitivně,“ říká o projektu Karel Rubáček, jeden ze zdejších dobrovolníků. „Dokonce nám nosí starší šaty“. Současně připouští, že i pracovníci Charity měli zpočátku obavy, aby se z ubytovny nestala „druhá Matič-

Charita pomáhá Rumburku

Farní charita v Rumburku od února roz- šířuje pole své působnosti. V jejich nových prostorách dojde k otevření Centra ohro- žené mládeže. Mnozí občané si všimají a s nelibostí poukazují na skupiny dětí a mládeže, které se bezcílně toulají zejmě- na po samotném centru města. Jejich veš- kerá mimoškolní aktivita se omezuje na hlasité pokřikování, vytváření odpadků a s přibývajícím večerem a věkem mládeže i obtěžování či ohrožování kolemjdoucích. Z náhodných rozhovorů je přitom patrná jistá nespokojenost se současným stavem, otrávenost nudou a zároveň i bezradnost v hledání východiska.

Centrum si proto dalo za úkol připravovat pro tuto rizikovou skupinu přijatelný program, který by ji zaujal a nepobuřoval

veřejnost. Projekt vidí řešení ve vytvoření zázemí pro děti a mládež z ulice s atmo- sférou jim důvěrně známého prostředí, při- tom ale bez negativních vlivů drog, alko- holu apod. Již jen vyčleněná místnost pro sdružování mládeže je pro město přino- sem. Navíc zde bude do začátku umístěn kulečník a elektrické šipky. Postupně se bude klubovna dále vybavovat. Kromě při- pravovaných her, soutěží a sportování, na jejichž organizaci se postupně budou stá- le více podílet sami návštěvníci, by se mlá- dež měla aktivně podílet i na nenáročné pracovní činnosti pro Charitu a město. Především se dnes uvažuje o pomoci při údržbě a ošetřování parku. Díky navázané spolupráci s odborníky budou pro návštěv- níky centra připravovány besedy, přednáš- ky a odborné poradenské služby.

Radka Zemanová, FCH Rumburk

ni". Aby tomu předešli, snaží se například zajistit dodržování provozního řádu. Každému klientovi tu založí kartu, ráno absolvuje povinný rozhovor se sociální pracovnící. A když klient přijde opilý? „Jde se na hodinu na dvě projít na vzduch,“ vysvětluje jiný dobrovolník, Vladimír Malcher.

Na vybavení azylového domu přispělo město částkou 400 000 korun, na letošní provoz azylového domu dostala Charita příspěvek 200 000 Kč od Nadace rozvoje občanské společnosti. „Postupnou adaptací chceme rozšířit sociální zařízení a v prvním patře zřídit ubytovnu s deseti až patnácti lůžky,“ plánuje Jan Rosenauer.

Jan Oulík

**Kontakt: Azylový dům,
Štefánikova 1, 400 01 Ústí n. L.,
tel: 047/5601805**

Vlevo celkový pohled na azylový dům Samaritán, dole dobrovolní spolupracovníci

Charitní pomoc po povodních

Dva vlastní povodňové asistenti vyslala v polovině března Arcidiecézní charita Olomouc do povodněmi postižených oblastí v litoměřické a královéhradecké diecézi. „Povodňoví asistenti mají s touto sociální prací zkušenosti ze záplav v minulých letech na Moravě a ve východních Čechách. Charitní pomoc bude jako vždy směřovat k sociálně nejpotřebnějším lidem, to znamená k rodinám s více dětmi, s handicapovaným členem domácnosti nebo ke starým lidem, kteří již nebudou schopni sami si příbytek opravit,“ vysvětlila vedoucí humanitárního střediska ČKCH Květa Princová. „Asistenti vědí, jak komunikovat s lidmi, co mohou nabídnout starostům zaplavených obcí, jak zpracovat výsledky šetření,“ dodala Princová.

Třicet šest souprav přenosných propanbutanových kamen včetně desetikilogramových tlakových lahví s plynem předali zástupcům Městského úřadu v Mladé Boleslavi pracovníci Diecézní charity v Hradci Králové. Dodávka tvoří spolu s mobilní sadou pro tlakový ostřík další alternativu odstraňování škod po letošních březnových povodních.

Dalších sedmdesát kusů vysoušečů bylo staženo z Německa, kam byly zapůjčeny po loňském rozvodnění Dunaje. O pomoc se mohou jednotlivci i rodiny stále obracet na Diecézní charitu v Hradci Králové buď osobně, prostřednictvím oblastních a farních charit, nebo přes své starosty. Těm, kteří chtějí na tuto pomoc přispět finančními prostředky, je k dispozici **konto u IPB Hradec Králové 335 601/5100, variabilní symbol 0300.**

Ing. Jan Kočí, Diecézní charita Hradec Králové; tisková zpráva ČKCH

Volejbalový turnaj v Pardubicích

Dne 4. 3. 2000 se rozběhl v Pardubicích volejbalový turnaj pořádaný místními salesiány ve sportovním gymnáziu. Při slavnostním zahájení turnaje se sešlo 7 družstev takřka z celé republiky. Od Brna k přes České Budějovice až k zástupci naší diecéze, Orelské jednotě Chomutov. Domácím Pardubicím samozřejmě nechyběl velký rival Hradec Králové.

Mužstva, lépe řečeno smíšené týmy, byla rozdělena do dvou skupin, ve kterých se hrálo o postup do finálové části. Již zde se projevila rozdílná úroveň týmů. Některé z nich, složené ze samých „vysokých smečkářů“ a „schopných nahrávaček“, nastoupily v „profesionálních“ dresech a předváděly opravdu oku lahodící hru. Jiné týmy, složené z „nižších pokusných smečkářů“ a „snaživých nahrávaček“, nastoupily v tričkách a trenýrkách a bylo zřejmé, že si přijeli jen tak „zapínkat“.

Chomutovský tým se svou průměrnou výškou, „profesionálními“ dresy a snaživostí řadil někam doprostřed. Po slibném výkonu v prvním utkání, ve kterém bohužel přesto prohrál, následoval debakl proti pozdějším vítězům z Hradce, a tak se musel spokojit s boji ve skupině útěchy.

Během celého turnaje panovala výborná přátelská atmosféra. V orelském týmu se o dobrou náladu i po prohraných utkáních staral jeho nejlepší hráč a bavič, dlouholetý člen jednoty br. Pavel Ďurica.

Závěrem tedy pochvalme pořadatele za dobrou organizaci a úsilí spojené s realizací tohoto turnaje, týmy za sportovní výkony (není důležité vyhrát, ale zúčastnit se a protáhnout si tělo) a těšme se na další akce.

Lukáš Tomko, Jednota Orel Chomutov

Březnové povodně v naší diecézi zasáhly nejvíce Železnobrodsko, Turnovsko, Mladoboleslavsko a Ústecko. Škody se církevním stavbám vyhnuly, avšak zasáhly domácnosti věřících v postižených oblastech.

Přečtěte si...

Büchnerová, Barbora:
**Co máme vědět o sek-
tách, Amulet 1999,**
120 Kč

Tragédie, jako masové sebevraždy členů sekt, to jsou jen špičky ledovce. Rozmanití vůdcové, autoritářské skupiny pohrdající člověkem a jeho svobodnou bytostí i všemožné kultury rostly jako houby po dešti v očekávání roku 2000. Proč jsou sekty tak nebezpečné, podle čeho se pozná nebezpečnost určité skupiny, kdy musí být člověk ostražitý, zacházení sekt se svými členy. Na tyto a mnohé další otázky se tato kniha snaží odpovědět a chce mladým lidem pomoci, aby nepodlehli nástrahám náboženských sekt.

Sv. Petr Kanisius: Maria,
2. Svazky, MCM 1998,
299 Kč

V r. 1521, kdy dr. Martin Luther vystoupil otevřeně proti katolické církvi, se narodil jeden z velkých obhájců učení církve sv. Petr Kanisius. Byl prvním provinciálem jezuitů v Německu, uvedl jezuitu do Prahy a založil zde slavnou jezuitskou kolej Klementinum. Jeho spis o Panně Marii je stále aktuální a svědčí o autorově úctě ke Svaté Panně. Podává důkladné svědectví, že Panna Maria byla od počátku církve mimořádně uctívána a vzývána. Toto dílo může dnešnímu věřícímu velmi pomoci k poznání Bohorodičky a

k větší důvěře v její přímluvnou moc.

**Fiorenza, Francis S. a
John P. Galvin: Systema-
tická teologie 3, CDK +
Vyšehrad 2000, 149 Kč**

Tři svazky Systematické teologie, z nichž třetí a zároveň poslední se objevil na trhu, se snaží o vysvětlení základních prvků římskokatolické teologie. Záměrem tohoto díla je představení pokoncilní teologie, která je věrna katolické tradici a je otevřena novým filozofickým podnětům a kulturním situacím. Autoři jednotlivých traktátů patří k nejlepším v tomto oboru v USA.

**Schiéle, Robert: Don
Bosco, Portál 1999,**
99 Kč

Není to dlouho, co jsem zde psal o výtečné knize P. Alberta Don Bosco. Další životopis tohoto světce vyšel před Vánoce a v něm se autor opírá o prvotní dokumentární materiál a tím nabízí nový pohled na Dona Bosca, jehož metody zůstávají i dnes moderní.

**Speyr, Adrienne von:
Eliáš, Karmel 1992,**
33 Kč

Příběh starozákonního proroka Eliáše v úvahách a rozjímáních; kniha, která mi v době vydání unikla a nyní je opět ke koupi.

**Grün, Anselm: Duchovní
terapie a křesťanská
tradice, Karmel 2000,**
75 Kč

Další dílo populárního německého benediktina, které se zabývá úctou ke svatým čtrnácti pomocníkům. Autor představuje jednotlivé světce jako ochránce v každodenních trápeních. Jednotlivé legendy chápe jako ukazatele na cestě k uzdravení.

**Virt, Günther: Žít až do
konce, Vyšehrad 2000,**
98 Kč

Autor přednáší na vídeňské universitě a je přednostou Ústavu lékařské etiky. Ve své knize vychází z poznatků moderního lékařství, z evropských kulturních tradic i z koncepce důstojnosti každého člověka. Nevyhýbá se žádné ze sporných otázek, jako jsou např. určení smrti a transplantace orgánů, vymezení a realizace autonomie pacientů, ukončení léčby a eutanázie, trest smrti. Je to velice podnětná a zajímavá kniha.

**Doherty, Catherine de
Hueck: Pustina, Cesta
1997, 95 Kč**

Tato kniha dává nahlédnout do nehlubších zákoutí autorčiny víze o životě podle evangelia. Autorka, Kanadanka ruského původu, založila společenství Dům Madony, komunitní „pustinu“, kde chce umožnit zájemcům, aby mohli odcházet na poušť (pustinu) a tam se modlit a postit za jednotu křesťanů.

**Clément, Olivier: Pohle-
dy do budoucna, Refugi-
um 1998, 110 Kč**

Je to kniha rozhovorů s jedním z nejvlivnějších francouzských pravoslavných teologů.

**Gaeta, Saverio: Mé
jubileum, Karmel 2000,**
89 Kč

V této knize najdeme to, co říká Jan Pavel II. o velkém jubileu, jehož myšlenku nosil ve svém srdci od začátku svého pontifikátu. Kniha doprovází bula k vyhlášení Jubilea 2000 Incarnationis mysterium, směrnic pro získání jubilejních odpustků, modlitba Jubilea 2000 a modlitby k Bohu Otci, k Ježíši Kristu, k Duchu sv. a k Panně Marii.

**Bajátová, Moždeh a
Mohammad Alí Dažmni-
já: Příběhy z pouští a
zahrad, Portál 1999,**
188 Kč

Další svazek edice příběhů, tentokrát od manželského páru iránských sunnitů.

**Seibt, Ferdinand: Lesk a
bída středověku, Mladá
fronta 2000, 399 Kč**

Monumentální publikace poskytuje globální pohled na evropský středověk, ovšem s plným pochopením jeho nezastupitelného místa v historii lidstva. I když se soustřeďuje zejména na politické dějiny, nezanedbává ani důležité momenty vývoje civilizace, společnosti a jejího duchovního stavu či středověký „život každodenní“. Značná část je věnována i českým dějinám, které jsou chápány jako organická součást evropských dějin a jejich klíčovým událostem (Přemysl Otakar II., Karel IV., Jan Hus apod.). Bohatý obrazový doprovod.

Knihy uvedené v recenzích a anotacích našeho časopisu si můžete zakoupit v prodejně:

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Farní ples ve Velkém Šenově

Už poště se sešli farníci a přátelé kostela ze severní části Šluknovského výběžku na farním plese. Letos se ples odehrával ve znamení jakéhosi myšlenkového mostu do Ekvádoru. Na misiích v Ekvádoru totiž působí Pater Koczy, který před lety sloužil v naší farnosti a v jehož hlavě se zrodila myšlenka uspořádat ples. Je s námi stále v kontaktu, píše nám o nelehkém životě chudých lidí v jeho působišti a nyní poslal několik suvenýrů z Ekvádoru do plesové tomboly. Napadlo nás však předměty vydražit a výnos z dražby věnovat na misijní účely v Ekvádoru. Našel se velmi zdatný licitátor, který dokázal suvenýry s vyvolávací cenou dohromady asi 500 Kč vydražit za více než 7000 Kč. Máme všichni z té pěkné sumičky radost a těšíme se, že v květnu budeme moci obnos předat Pateru Koczemu, až přijede na dovolenou.

Na plese se samozřejmě také tančilo, k tomu hrála skupina Flip z Děčína ke spokojenosti všech. Při tanci proběhly dvě soutěže, při kterých jsme se pobavili a zúčastnění prokázali pružnou páteř při tanci pod tyčí.

Za přednost našeho plesu považujeme zákaz kouření, který se po celá léta poctivě a ochotně dodržuje. Abychom usnadnili dopravu přespolním, je v ceně vstupenky 100 Kč zahrnut také svozový autobus. Každoročně si také dáváme záležet na výzdobě sálu. Částečně si ji sami vyrábíme a snažíme se ji každý rok obměnit. Letos byl ples hvězdičkový.

Z výtěžku plesu se financuje také maškarní bál pro děti, který se koná vždy následující týden. Asi 80 dětí oblečených do krásných masek v doprovodu svých rodičů se příjemně bavilo u disco hudby. Hudbu střídaly soutěže zvláště zaměřené pro školní a zvláště pro předškolní děti, kterých bylo velké množství.

Nechyběly ani sladké odměny. Nakonec porota po těžkém rozhodnutí vyhodnotila 15 nejlepších masek, mezi kterými nechyběli rytíři, mořská panna, Karkulka, indián, čert, ale ani dědeček Hříbeček, televize a anděl. Odměnou jim byl zmrzlinový pohár a pastelky.

Po skončení karnevalu se ozývaly hlasy z úst žadonicích dětí: „Mami, kdy bude zase další karneval?“

Farníci z Velkého Šenova

Křesťanskou rozhlasovou stanicí lze od 1. srpna 1999 poslouchat také z vysílače **JEŠTĚD 97,9 FM**

Otec biskup Josef Koukl přijal ve čtvrtek 9. března ředitele Radia Proglas P. Martina Holíka a šéfredaktorku Marii Blažkovou, kteří přijeli na návštěvu naší diecéze. Během setkání byl informován o rozvoji a financování chodu rádia, tvorbě pořadů a záměru redakce i nadále přiměřeně zohlednit ve vysílání problematiku menšin. V této souvislosti shledali pracovníci Proglasu jako velmi potěšující fakt,

že otec biskup již zahájil jednání s řádem bratří verbistů, kteří se v budoucnu zaměří zvláště na pastorační práci našich vietnamských katolických bratří. Vzhledem k tomu, že díky loňskému zprovoznění ještědského vysílače Radia Proglas je možné zachytit signál Proglasu na většině území diecéze, stoupá také zájem o toto vysílání.

Jak známo, nevysílá Proglas reklamy a žije výhradně z darů svých posluchačů, jejichž počet i v naší diecézi stále stoupá. Jak uvedl P. Holík, bude nutné získat ještě asi 600 nových přispívajících členů Klubu přátel Radia Proglas z okruhu vysílače Ještěd, aby se také tato frekvence plně zaplatila (zatím je dotována příspěvky

z moravských diecézí a diecéze královéhradecké).

Na závěr svého pobytu v Litoměřicích se přichodí krátce zúčastnili přátelského setkání pracovníků biskupství a pokračovali v cestě do Ústí nad Labem, kde P.

Martin sloužil v klášterní kapli otců dominikánů mši svatou pro ústecké posluchače Proglasu. Následovala beseda v klubových prostorách kláštera, již se

zúčastnily zhruba tři desítky lidí a která se uskutečnila ve velmi srdečné a sdílné atmosféře.

Nezbývá než poděkovat všem přátelům za vlídné přijetí a těšit se, že se opět brzy shledáme. Nejbližší příležitostí je letošní — již pátá — pouť přátel Radia Proglas na Svatý Hostýn, která se uskuteční v neděli 4. června a na níž budou pracovníci i posluchači Proglasu děkovat Matce Boží za stálou ochranu a prosit o pomoc i o dary Ducha svatého, aby také v dalším období dokázali obhájit svou licenci a všechny vysílací frekvence a mohli tak pokračovat v práci, k níž je Pán povolal.

Marie Blažková

Bude nutné získat ještě asi 600 nových přispívajících členů Klubu přátel Radia Proglas z okruhu vysílače Ještěd, aby se také tato frekvence plně zaplatila.

Žena třetího tisíciletí

Jaká bude? Odvážná, samostatná, ale vždy to bude žena. K těmto závěrům došly účastnice mezinárodního setkání žen činných ve společenském dění Německa, Francie, Itálie a České republiky, které se konalo od 10. do 12. března v Jablonci nad Nisou. V malých skupinách spolu rokvaly o mnoha dalších věcech, ale o jedné opravdu důležité: muž třetího tisíciletí bude velkorysý a tolerantní, a bude ženě třetího tisíciletí pevnou oporou.

Jan Macek

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otištěné v této rubrice se nemusejí shodovat se stanovisky redakce.

Latina: přežitek?

Je tomu již deset let, kdy se otevřely naše hranice se Západem a mohla sem začít proudit literatura do té doby zakázaná. To, o čem se do té doby mluvilo jen neurčitě, si mohl postupně každý svobodně přečíst v oficiálních dokumentech. Nejinak tomu bylo i s Konstitucí o posvátné liturgii, tedy konstitucí Sacrosanctum Concilium. Tento dokument II. Vatikánského koncilu z roku 1965 vysvětluje změny schválené koncilem, mluví o liturgii, liturgické hudbě, liturgickém vybavení a kromě mnoha dalších (liturgie se týkajících) oblastí také o liturgickém jazyku.

II. Vaticanum se přizpůsobilo pastoračním důvodům a připustilo užívání národního jazyka při posvátné liturgii, o něž se Církev katolická dohadovala s reformovanými církvemi po několik staletí. Už Jan z Husi kázal na počátku 15. století v Betlémské kapli česky, přestože se v Praze mluvilo německy a latinsky. O sto let později přišli s požadavkem užívání národního jazyka reformátoři Luther a Calvin. V Čechách se národní jazyk „uchytil“ hlavně v Československé církvi husitské, která byla zcela založena na národních principech po vzniku Československa.

Církev katolická si po mnohá staletí uchovala v liturgii latinský jazyk. Tuto tradici ctí i přesto, že jí to ubíralo mnoho sympatií ve prospěch populismu reformovaných církví. Správně by mělo být napsáno, že katolíci tuto tradici stále ctí. Sacrosanctum Concilium totiž říká, že „užití latinského jazyka ať je zachováno v latinských (římských) obřadech“ — čl. 36, §1. Dále Konstituce pokračuje: „Avšak (...) může být pro lid nezřídka užitečné uplatnit národní jazyk. Budíž proto možné poskytnout mu více místa zvláště ve čteních a připomínkách, v některých modlitbách a zpěvech.“ — čl. 36, §2. Z logiky textu jasně vyplývá, že latina stále zůstává hlavním jazykem církve katolické a že národní (v našem případě české) řeči může být poskytnut určitý prostor v podobě výše zmíněné tak, aby Boží slovo hlášené v perikopách nalezlo porozumění, což je bohužel pro naprostou většinu z nás v latině nemyslitelné.

Avšak co brání opravdovému prožití Kristovy nekrvavé oběti, děje-li se tak v jazyce vlastním katolické církvi, pokud

má každý věřící před sebou texty v latině, liturgii dobře zná, nebo dokonce používá dvojjazyčné texty napsané v každém kancionálu? Domnívám se, že pouze apriori odpor ke všemu starému, tradičnímu či pohodlnost.

Díky vlastní zkušenosti vím, jak vypadají kontakty mezi věřícími z několika národů, kteří se sejdou na mši svatě, a jak vypadá například modlitba Otče náš, modlí-li se ji každý ve svém jazyce. Sacrosanctum Concilium hned ve svém úvodu zdůrazňuje jednotu celého společenství slavicího posvátnou liturgií. Může tedy být nositelem liturgického jednání nejednotné společenství? Měli bychom se zamyslet také nad tím, jak se přizpůsobí člověk neznalý liturgie v latině, když přijede kupříkladu na Jubilejní pouť do Říma, kde bude Svätý Otec sloužit mše svatě jen v tomto jazyce. Mlčením a trapným díváním se do země, protože se najednou zastydí před svým okolím, které se liturgie bude plně účastnit?

S latinským jazykem je spjata také latinská hudba. Konstituce o posvátné liturgii k tomu říká: „Církev považuje gregoriánský chorál za vlastní zpěv římské liturgie. Patří mu tedy při liturgických úkonech (...) čelné místo“ — čl. 116. Co se týče jazyka, pravidla jsou zde totožná s pravidly jeho užívání při liturgii samotné.

II. vatikánský koncil určil liturgii pravidla, která je každý katolík povinen dodržovat. Dodržujeme je i my zde v litoměřické diecézi? V kolika kostelech je pravidelně (nemyslím tím nutně každý týden) mše svatá v latině? A v kolika zní gregoriánský chorál? Myslím, že chrámy, v nichž zní latina alespoň občas, je možné spočítat na prstech obou rukou, a na ty, v nichž zní gregoriánský chorál, nám stačí ruka jedna.

Jan Šobán

O postavení kněží

Od pana Františka Truxy z Kokonína u Jablonce došel dopis, který bohužel pro jeho obsáhlost nemůžeme zveřejnit celý. S potěšením je však třeba konstatovat, jak záleží panu Truxovi na tom, aby bylo dostatek kvalitních pracovníků v těch oborech, kde mohou mít velký vliv na vývoj charakteru dětí, dospívajících i dospělých. „Jsou povolání,“ píše pan Truxa, „která jsou často spíše posláním a která vyžadují mnohem

větší morální kredit, než jaký je u průměru populace. Případně selhání těchto lidí má pak samozřejmě mnohem větší negativní dopad. Zatímco učitelé připravují mládež, a tím i naši budoucnost po odborné i mravní stránce, lékaři zajišťují nejhumnější stránku lidské existence a kněží upevňováním a šířením víry pomáhají překonávat životní krize a přispívají k optimální výchově mládeže zejména v současném stavu jejího většího ohrožení...“

Autor připomíná těžké postavení našich kněží, kteří se „sice už nemusejí obávat ztráty souhlasu k výkonu povolání a nejsou už vystaveni cílené diskreditaci a výsměchu, ale generační problém je právě u kněží po období totalitní perzekuce nejhorší. Podle zdravotních možností kněží přesluhují a byly už i případy, že kněz zemřel při službě Bohu u oltáře.“ Potud z autorova dopisu.

Autor vysoce hodnotí činnost polských kněží, které poznal v Bozkově i jinde, a také oceňuje obětavou činnost P. Bratřovského, hlavně jeho práci pro mládež. „Modleme se jak o nové pracovníky na vinici Páně, tak i o to, aby dal Bůh zdraví a sílu těm stávajícím.“

Kladná fakta ve zmíněném dopise převažují i v těch řádcích, kde otec píše o svém synku, který nese na svém zdraví následky špatné péče lékařů. Nedbalost a lhostejnost, až nelidskost se jeví zvláště silně právě při srovnání s těmi, kdo projeví svoji lidskost a maximální pomoc. Otec píše: „Nezapomeneme na obětavou pomoc primáře dětské nemocnice v Turnově dr. Zelenáka a soucit zdejších dětí, které po jeho soustavném nářku psaly diplomy »Michálkovi za statečnost« a posílaly kresbičky s povzbuzujícím »Michale bojuj!« nebo »Michal musí žít«. Jak se to lišilo od atmosféry na základní škole, kde se syn pro šikanu nemohl o přestávce ve třídě ani nasvačit...“ Pan Truxa vysoce hodnotí práci a postoj učitelů na Základní církevní škole Jana Ámose v Liberci. Citujeme: „Není zde jen útrpnost a falešný soucit, ale snaha děcku pomoci a povzbudit ho pochvalou.“

Přejeme všem podobným obětavým pracovníkům a pracovnícím ve školství i zdravotnictví, jáhnům i kněžím, aby v tomto milostiplném Jubilejním roce načerpali hodně síly a inspirace Ducha svatého ke své velice náročné službě, ke službě Kristu v lidech — dětem i dospělým.

„Z jiného světa“

Motto: Výuka náboženství tradičními metodami — leckdy osobami „z jiného světa“ — je použitelná pouze částečně a pouze pro děti z tradičních rodin (někdy ani to ne). — Perspektivy 9/99

Uvedená slova jsou vyjmuta z odstavce, který nese název „Negativní jevy v Církvi“. Znovu a znovu jsem se díval do tváří lidí na fotografii u tohoto článku a ptal jsem se: „To se mezi vámi, dvanácti apoštoly nového věku, nenašel ani jeden, kdo by řekl: „Neubližujme!““

Facka přebolí, ale nazvat katechetu, či spíše katechetku osobou „z jiného světa“, bude mnohou ženu bolet asi dlouho. Nikdo se neozval. Nikdo se nezastal.

Bojíme se zastat osob z jiného světa, jejichž ruce svíraly čtyřicet let růženec. Ruce, ze kterých byla minulým režimem vytržena jejich největší pozemská láska — děti. Ruce, které musely v padesátých letech často přijmout podřadná zaměstnání. Ruce, které pečovaly o kněze a naše kostely. Ruce, které dnes namísto kytary svírají hůlčičku.

Když jsem začal organizovat první setkání katechetů v Mladé Boleslavi, obrátil jsem se na své spolupracovníky s dotazem na jména katechetů působících v jejich městě či městečku. Těžko jsem dával dohromady pár jmen, abychom se za jejich nositele pomodlili při mši svaté v kapli sv. Prokopa Na Klokočce.

Někteří, spíš některé se dožily posledního desetiletí svobody. Viděl jsem je na prvním i druhém setkání katechetů v Ústí nad Orlicí. Nikdo z nás neměl pocit, že je mezi námi někdo z „jiného světa“. Ono to ani dost dobře nešlo, protože: „Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh“.

Před lety při setkání katechetů v Litoměřicích nás otec biskup Josef Koukl oslovil v katedrále slovy: „Ne vy jste si mne vyvolili, ale já vás“ a toto vyvolení přišlo z jiného světa, než je ten náš nízký, pozemský.

V dubnu bude zase setkání katechetů v Litoměřicích. Chtěl bych tam přijít s čistým svědomím, že jsem se zastal Vás, které možná neumíte *mailovat*, ale umíte *milovat* děti i v pozdních letech svého života.

František Němeček

„Zaplat' Pán Bůh“

Chtěl bych ještě přispět ke vzpomínce P. Josefa Helikara na P. Josefa Buchtu — člověka.

V polovině šedesátých let potřebovala

boleslavská Škodovka vyčistit studnu ve svém táboře v Jetřichovicích. Chvilu trvalo, než pověřený pracovník, ač původem z Dolního Bousova, objevil P. Josefa jako odborníka na čištění studní. Cestou v autě padla také otázka: „Pane farář, jak to, že jako kněz čistíte studny?“ Odpověděl: „Víte, já musím fyzicky pracovat, jinak bych brzy zemřel.“

O svačině se pak u stolu sešla zvláštní společnost: brigádník rodič – pracovník OV KSČ, druhý člen SNB. Když skončila práce, zeptal jsem se ho: „Otče, co budeme dlužní?“ Odpověděl: „Udělal jsem to pro děti. Řekněte Zaplat' Pán Bůh a je vyrovnáno.“ To otec Buchta netušil, že pro mne není problém křesťansky poděkovat.

Ještě jednou, otče: „Zaplat' Pán Bůh!“ za vyčištěnou studnu, a to nejen táborovou, ale za všechny vyčištěné studny v širokém okolí Dolního Bousova.

František Němeček

Jen registrované partnerství?

V měsíčníku Zdislava z prosince 1999 byl otištěn text Marie Landové z Litoměřic „Registrované partnerství versus Boží zákon“, kde autorka prezentuje stanovisko k návrhu zákona o tzv. registrovaném partnerství homosexuálů. Uvádí správně paragrafy 2357 a 2359 z Katechismu katolické církve a z toho vyvozuje příslušné závěry ohledně zmíněného návrhu zákona. Křesťan respektující Boží zákon by neměl žít v homosexuálním svazku s osobou téhož pohlaví. Avšak domnívám se, že **dříve než** se budou z těchto paragrafů vyvozovat nějaké politické závěry, měla by se napřed ujasnit jedna záležitost.

A to — **jestli jako křesťané máme své mravní normy vnucovat i nevěřícím**; zda je vhodné a žádoucí všechny paragrafy z Katechismu prostě a jednoduše překopírovat do Sbírký zákonů České republiky. Na jedné straně jsme sice povolání evangelizovat, ale vnucovat někomu respektování Božích zákonů, když nemá základ, tj. viru, to se může zdát tak trošku jako stavět dům bez základů. Na druhé straně je pravda, že je nutné mít nějaký pevný mravní základ, že nelze morálku relativizovat a že evropská civilizace je do značné míry založena na křesťanství. A jak autorka uvádí, Boží pravidla jsou platná pro všechny lidi, i pro nekřesťany.

Jestliže se tedy rozhodneme, že je správné křesťanské normy chování vyžadovat

i po nevěřících, pak se nabízí otázka, proč se to má týkat zrovna paragrafů 2357 a 2359 a proč ne například paragrafů 2384 a 2385. Když totiž sleduji zdejší politickou scénu, vidím, jak mnozí **křesťanští politici** velice razantně vystupují proti registrovanému partnerství homosexuálů, ale ještě jsem si nevšiml, že by nějaká významnější skupina křesťanských politiků veřejně vystoupila s návrhem zákona, který by zakazoval nebo aspoň značně omezoval rozvody. Přitom **rozluka manželství je těžké provinění proti přirozenému zákonu**, jak uvádí Katechismus v paragrafu 2384.

Rozvody, zejména tak snadné, jak je umožňuje náš právní řád, **nejsou o nic lepší než soužití homosexuálních partnerů**; snad jediný rozdíl je v tom, že homosexuální svazek po sobě nenechává nešťastné, citově rozvrácené děti, které ani pořádně nevědí, kolik mají rodičů (§ 2385).

Ano, existují různé „argumenty“ o tom, že je lepší se rozvést než žít v manželství, které je pro oba partnery nesnesitelným utrpením, nebo že je pro dítě lepší žít s rozvedeným rodičem než v rozvrácené rodině plné nenávisti a hádek. Jenže ono je to naopak — právě snadná dostupnost rozvodů vede k tomu, že se lidé mnohdy berou bez důkladného rozmyslu, „na zkoušku“, že je vlastně vůbec nenapadne, že by manželství taky mohlo být na celý život.

Není mi tedy jasné, proč politici na jedné straně razantně a pomocí mocenských prostředků, jakými jsou zákonné normy, vystupují proti registrovanému partnerství homosexuálů a na druhé straně zcela tolerují zákony povolující snadné a jednoduché rozvody. Napadá mě jediný důvod tohoto rozdílného přístupu — totiž že lidé usilující o možnost registrovaného partnerství jsou a vždy budou **menšinou, do které si každý může kopnout**, zatímco lidé využívající „výhod“ snadných rozvodů představují velice početnou a vlivnou skupinu významných lidí a voličů, které **není radno si rozhněvat**.

Jestliže tedy, jak píše Marie Landová, jsme povinni vystupovat na obranu Božích norem, a to do té míry, že je budeme včleňovat do právního pořádku, pak musíme v první řadě a **především** vystupovat proti rozvodům a proti zákonům, které je umožňují. Jenže to bohužel není tak posluchačsky atraktivní a politicky vděčné téma jako tažení proti registrovanému partnerství.

Pavel Jůza, Ústí nad Labem

Padesáté výročí kněžského svěcení

Josef Helikar

Milí spolubratři a milí diecézané!

Oznámení o kněžském svěcení na Boží hod velikonoční v roce 1950 spolu s pozváním k účasti na primiční mši svaté byla už rozeslána. Potom ale jako když udeří hrom. Na Květnou neděli byl pan biskup Štěpán Trochta ještě v katedrále na koncertu Dvořákovy Stabat Mater. Hned v následující den však udeřilo: Biskup dostal zákaz vstupu do své katedrály. Byla to doba komunistické vlády s úmyslem zničit život církve. V obavách, že bude kněžské svěcení znemožněno, rozhodl se otec biskup světit už na Bílou sobotu, tedy den před stanoveným termínem a pochopitelně mimo katedrálu. Pan biskup tehdy rozhodl: „Přijďte si pro kněžské svěcení za mnou na proboštství časně ráno o den dřív než bylo stanoveno.“ Pan biskup Trochta bydlel tehdy na proboštství. V de-

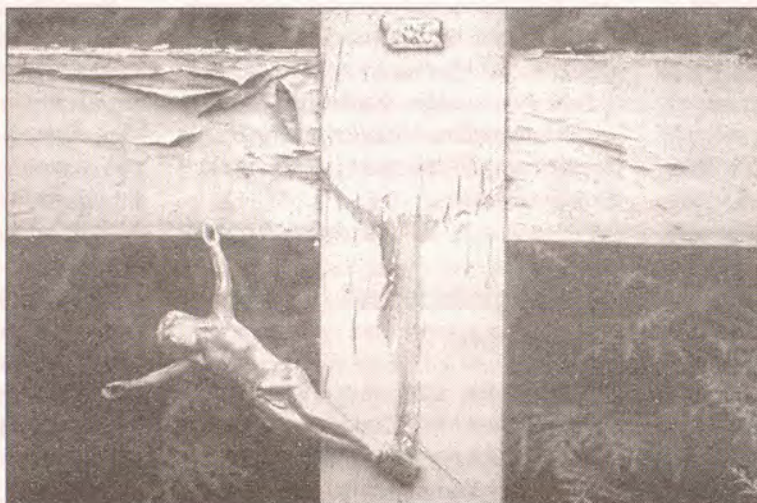
vastované rezidenci, která byla zabrána hitlerovou mládeží (Hitlerjungend) a jí dokonale zničena. Pan biskup Trochta měl na proboštství svou osobní kapli. Ta se tedy stala místem svěcení bohoslovců litoměřických i salesiánských z Oseka. (Již přípravné exercicie kandidátů svěcení byly ztíženy tím, že bohoslovci byli vypovězeni z České Kamenice a pod policejním dozorem se museli vrátit do litoměřického semináře.)

Nepřicházeli jsme ke svěcení pochopitelně v průvodu, ale jednotlivě vchodem přes dvůr. Kaple byla přeplněna. Ani rodiče nastávajících novokněží se nedozvěděli o náhlé změně termínu svěcení. Svěcení mohli být přítomni jen rektor semináře Dr. Rabas, kanovník katedrální kapituly Antonín Vytvar a ze salesiánů P. Štěpán Vandík a František Krutílek. Po svěcení jsme se zastavili u svého nemocného učitele zpěvu Msgre Pietschmanna, abychom mu udělili novokněžské požehnání. Po dvou hodinách při obědě jsme se dozvěděli, že Msgre Pietschmann zemřel.

Litoměřičtí novokněží většinou sloužili svou první mši svatou v Litoměřicích na Boží hod velikonoční. Sám nemohu zapo-

menout na mši svatou u oltáře v kapli semináře za účasti bohoslovců.

Mnoho a mnoho různých překážek museli překonávat ti, jimž bylo dopřáno přijmout svátost kněžského svěcení tehdy na Bílou sobotu. Nebyla to jen prodloužená vojenská služba Pétépáků a po řadu let pobytu ve vězeních od jáchymovských dolů přes červenou věž smrti ve Vykmanově až po různá pracoviště, protože málokdo z kněží obdržel státní souhlas k pů-

sobení v duchovní správě. Přece jen později většině těchto kněží bylo dopřáno plnit své kněžské poslání až do dne, kdy spolu s biskupem, s nímž prožívali léta bohoslovecká v Dolních Břežanech a v pražském semináři, poděkují svému Pánu, který nás všechny ke kněžství povolal a po letech bohosloví nám dopřál přijmout kněžské svěcení. Své Deo gratias toužíme vyslovit ve svatoštěpánské katedrále, do níž tehdy nesměl vstoupit v den našeho svěcení náš světitel biskup Trochta, v den tak významný a toužebně očekávaný, od něhož uplynulo už půl století. Poděkujeme v sobotu 8. dubna letošního Jubilejního roku o desáté hodině.

Tehdy v den kněžského svěcení jsem od svého světitele dostal dárek — knihu ve slovenštině, přeloženou z francouzštiny — I. Etienna: Muž obety. Nevím, jestli jsme v ní měli stejné věnování. Já ve své čtu: Dei adiutores sumus (1Kor 2 — Jsme božími spolupracovníky). V úvodu knihy můžeme číst slova: „Kniaz je mužom Kristovým, proniknutým nezmenitelnými pravdami, no súčasne je i hlboko človekom.“ V první kapitole se píše o tom, jak mladý kněz Michal slouží svou primici. V jejím

závěru při tom, kdy se obrátí od oltáře tváří do lodi kostela, zazpívá své „Ite, missa est!“ A zůstane stát. Dosud nedal na sobě znát známku pohnutí svého prvního střetnutí s Bohem. Teď zůstane stát, hledí mezi lidi. Jako by ho k zemi přikoval. Každý hledí na něho a on nevidí nikoho přesto, že se dívá na všechny. Jeho zpovědník a přítel se lehce dotkne jeho ramene. Primičiant se probudí jako ze snu, obrátí se a dokončí mši svatou. Odchází z kostela,

v aktovce má nevelkou knihu, obřadní knihu, pontifikál, podle nějž mu včera biskup světitel udělil svátost kněžství. Ten pontifikál vidíme pak mnohokrát v jeho ruce. Je to až neskutečné, jak často se k němu vrací.

Dal nám snad náš biskup jako primiční dar tuto knihu s nevyloveným přáním: Dívejte se na toho Michala — novokněze — co nejčastěji a nejhlouběji? Nevyslovil toto přání, ale proč nám dal zrovna tuto knihu?

Rozepsal jsem se tímto dlouhým dopisem. Považoval jsem to za svou povinnost především proto, že jako nikdo z vás žiji při svatoštěpánské katedrále. Vlastně kromě řady let pétépáckých, kriminálních a let prožitých v boleslavské Škodovce — a ono to dalo asi patnáct roků — jsem všechna léta kněžství prožil zde a několik z těch let ve službě svému — našemu biskupu světiteli Trochtovi. Byl jsem svědkem jeho návratu do katedrály, která byla jeho kostelem v té době, kdy on převzal z rukou papežových kardinálský baret. Vynášel jsem ho za jeho bezvědomí na nosítkách do sanitky, která ho odvezla do nemocnice, kde po několika hodinách zemřel ve stejném pokoji jako jeho předchůdce biskup Weber.

Tohle všechno mě vyprovokovalo k napsání tohoto dopisu s nadějí, že bude i výzvou — pokud to bude uskutečnitelné — abyste i Vy přijeli k účasti na mši svaté, kterou bude sloužit (a my s ním) tentokrát v katedrále biskup Josef Koukl, který několik dní potom bude prožívat stejné jubileum kněžského padesátiletí. Do všech koutů naší vlasti Vás zdraví Josef Helikar.

*Z Litoměřic 25. února
Jubilejního roku 2000*